

Sygn. akt IV Ka 825/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Marta Synowiec

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2016 r.

sprawy **J. Ł.**

syna J. i H. z domu M.

urodzonego (...) w B.

obwinionego z art. 18 ust. 1 ustawy o cmentarzach i chowaniu zmarłych

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 14 września 2016 r. sygnatura akt II W 156/16

I. uchyła zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw umarza postępowanie w sprawie;

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw stwierdza, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

Sygn.akt IV Ka 825 / 16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem dnia 14 września 2016r. sygn. akt II W 156/16:

I. Obwinionego J. Ł. uznał za winnego tego, że w dniu 03 grudnia 2015 r. w B. przy ulicy (...) na cmentarzu komunalnym sektor (...), rząd (...) grób (...) podczas wykonywania grobu murowanego w którym pochowana została trumna ze zwłokami R. G., nie zapewnił warstwy sanitarnej ziemi o grubości co najmniej 0,3 metra licząc od sklepienia do poziomu gruntu, to jest wykroczenia z art. 18 ust.1 Ustawy z dnia 31 stycznia 1959 roku o Cmentarzach i chowaniu zmarłych w zw. z § 10 ust. 5 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 07 marca 2008 roku w sprawie wymagań jakie muszą spełnić cmentarze, groby i inne miejsca pochówku zwłok i szczątków i za na to na podstawie art. 18 ust. 1 Ustawy z dnia 31 stycznia 1959 roku o Cmentarzach i chowaniu zmarłych wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) złotych

II. Na podstawie art. 118 § 1 kpw zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowaną równowartość kosztów postępowania w kwocie 30 złotych oraz wymierzył mu opłatę w wysokości 100 złotych.

Z wyrokiem tym w całości nie zgodził się obwiniony, wnosząc apelację za pośrednictwem obrońcy z wyboru.

Apelujący zaskarżonemu wyrokowi zarzucił obrazę prawa materialnego- przepisów Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 7 marca 2008r. w sprawie wymagań, jakie muszą spełniać cmentarze, groby i inne miejsca pochówku zwłok, a to § 10 ust 5 Rozporządzenia poprzez jego błędne zastosowanie oraz § 10 ust. 4 § i 11 ust 1 Rozporządzenia poprzez ich błędne nie zastosowanie, skutkujące uznaniem, że obwiniony naruszył obowiązki w zakresie wymagań, jakie muszą spełniać groby w sytuacji gdy nad trumną złożoną w grobie wykonał on warstwę betonu zbrojonego o grubości powyżej 0,6 cm i założył sklepienie co było wystarczające dla wypełnienia obowiązków wynikających z Rozporządzenia i zaizolowania komory grobu, natomiast obowiązek nasypania warstwy sanitarnej ziemi dotyczy ostatniego sklepienia. Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o uniewinnienie obwinionego od zrzucanego mu czynu ewentualnie o uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku w sprawie o sygn. akt II W 156/16 i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Kłodzku

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja kwestionując sprawstwo obwinionego wydaje się niezasadna, jednakże merytoryczne odnoszenie się do zawartych w niej zarzutów jest zbędne.

Niestety nie dostrzegł Sąd I instancji (także i apelujący) że w niniejszym postępowaniu zachodzi negatywna przeszkoda procesowa w postaci przedawnienia karalności zarzucanego obwinionemu wykroczenia, tj. okoliczność wyłączająca postępowanie. Zgodnie bowiem z treścią art. 45 § 1 kw karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu popełnienia wykroczenia upłynął rok, a okres ten ulega wydłużeniu do lat 2 tylko wtedy, gdy w pierwszym z okresów wszczęto postępowanie.

Z materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że będące przedmiotem sprawy wadliwe wykonanie przez obwinionego grobu murowanego, miało miejsce w dniu 3 grudnia 2014r. , a nie – jak to zarzucono - w dniu 3 grudnia 2015r. Wniosek taki pozostaje przecież niewątpliwym w świetle faktury powykonawczej VAT 168/14 oraz zawiadomienia o popełnieniu wykroczenia (k. 8-9 akt).

Skoro zatem wniosek o ukaranie wniesiono 24 lutego 2016r., tj. po upływie roku od zarzucanego czynu, to już na tym etapie sprawy należało odmówić wszczęcia postępowania, a nie wszczynać je w trybie art. 59 § 2 kpw.

Oznacza to, że w sprawie zaistniała negatywna przesłanka procesowa, o której mowa w art. 5 § 1 pkt 4 kpw, nakazująca uchylić zaskarżony wyrok i umorzyć postępowanie w sprawie.

W konsekwencji takiego rozstrzygnięcia kończącego proces, o kosztach postępowania w sprawie orzeczono na podstawie art. 118§ 2 kpw, stwierdzając, że ponosi je Skarb Państwa.